

Kostanjevški samostan pa je to delo takó dolgo odlagal, dokler se je na Cesarski ukaz pozabilo. Oj, gerda sebičnost! ki se nar lepšim in nar koristnišim naredbam protivi, ako le od delječ súmi in slúti, de bi kaj njeni-mu žepu odletélo.

Človekoljubu se milo stori, viditi ob nedeljah in praznikih, ki so tudi v počitek postavljeni, te ljudi še nar več terpeti in tergati obutev, s katero so takó slabo prevideni, de jih večkrat po dvoje le ene čevlje ima. Pa oh! saj še pri svoji, že léta 1647 sozidani podružnici nimajo pokopališa, ampak za trupla svojih rajnkih plazijo čez grozne hribe in doline več ko 2 uri delječ iskat perstí!

Krajnci, dragi Krajnci! bistriga ste uma in blaziga serca, mnogi zmed Vas tudi obilniga premoženja, sodíte sami: ali je tú Vaša mila roka potrebna, ali ne? Takó ste Vi dobri, de revne daljne kristjane unkraj Oceana in v Jeruzalemu obilno podpirate; nekarte, Vas prosim, ne pozabite, une podpiraje, svojih ubogih; oči v daljo ravnaje ne zgubite iz pred sebe obližja. *) Vaši mili darovi bi zgorej rečeno hišo sozidali, in Vikši, te resnice prepričani, bi gotovo v to prestavo z veseljem dovolili. Pa vender, Častiti, ne vzemite za zlo, de si nizek in preprost kaplan upa klicati Vas na pomoč k temu ljudomilimu delu. Resnica ostane le resnica, pridi ona iz ust nizkiga in preprostiga, ali pa visociga in modriga.

Oj, de bi moje beséde ne bile damlju (echo) enake, ki se razléga in odamljuje, pa nazadnje brez vsiga učina potihne!

V Sv. Križu poleg Kostanjevice na sv. Krizostoma dan 1848. Juri Kobe, ondašnji kaplan.

Krajnska Čbelica.

„Krajnska Čbelica“ na svitlo dana od gosp. M. Kastelica v čveterih bukvicah, je gosp. izdatelju takó pošla, de je bilo treba druge bukvice vdrugič natisniti. Konec lanjskiga léta so dali tedej iskreni Slovenec, gosp. Kastelic, drugih bukvic drugi natis na svitlo, in takó se zamorejo zdej vse čveteré bu-

*) Resnične besode so, de je naša prva dolžnost domačim bratam pomagati. Vredništvo.

kvice ali popolna „Čbelica“ dobiti; prodajajo se pa novo natisnjene druge bukvice tudi posamezno po 20 krajc. Kér „Čbelica“, ktera je bila že večkrat v Novicah častno v misel vzéta in ki je Slovincam dobro znana, ponovljeniga priporočevanja ne potrebuje, le samo tó pristavimo, de je novi natis drugih bukvic práv ličen kakor vse Blaznikove dela, in de so druge bukvice mende le zató v starim pravopisu natisnjene, de so poprejšnjim trojnim enake, in de je tedej cela stareji „Čbelica“ v edini obleki; in to je práv. De bo pa nova nasledba, to je, peti zvezik, kteriga z velikim veseljem pričakujemo, v sedanji novi obleki na dan prišel, nam skoraj opomniti ni treba, kér pesnik 1848. léta v stari Bohoričici bi bil enak možiceljnu s kito 1790. léta!

Žalostno naznanilo.

Sima Milutinović, slavni pesnik Sèrbski, kteriga je Evropa poznala, Slavija visoko spoštovala in vsa Ilirija nježno ljubila, je umerl, — še le 56 lét star. (Danica.)

Naznanilo.

Današnjim Novicam je perdjan posebni list z latinskim oznanilam vesolniga alfabeta, to je, novih čerk za vse Evropejske narode in jezike.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	5. Svečana.	31. Prosenca.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	21	2	32
1 » » banaške	2	30	2	36
1 » Turšice	—	—	1	52
1 » Soršice	—	—	—	—
1 » Rēži	1	53	2	—
1 » Ječmena	—	—	1	44
1 » Prosa	1	54	1	52
1 » Ajde	1	29	1	28
1 » Ovsá	—	—	1	4

Cena presicev na somnji v Krajnji:
Prešiči po 9, 7 in pol, in po 6 krajc. funt. —
Spēh po 23 in 24 gold. cēt.

Obertniška družba (Industrie - Verein).

Oznanilo in povabilo.

Po postavah obertniške družbe se odrajtuje létni donesek (5 gold.) vsako léto mesca prosenca. Gospodje udje, ki navadniga doneska še niso odrajtali, se tedej opomnijo, naj ga pri prvi priložnosti odrajtajo. Pri ti priliki tudi oznanimo, de je zdaj pravi čas, vnovič v to občnokoristno družbo stopiti, ktera, kakor kmetijska družba, veliko čast vživa, de so presvitli Nadvojvoda Joan njeni vikši vodnik in predstojnik. Vsak pošten človek lepiga zadržanja zamore v to družbo stopiti, naj bo gospod, ali kmetovavec ali rokodellec. V ta namen naj oznani svoj pristop pisarnici obertniške družbe v Ljubljani, in naj napové svoje stanovanje in svoj stan, s katerim naznanilam se tudi zaveže létni donesek 5 goldinarjev odrajtovati. Vse to potem oznani Ljubljansko odborstvo v Gradec, kjer visoko vodstvo napovedani pristop noviga uda prevdari in razsodi, in mu potem, če ni kakih posebnih zadržkov, od presvitliga Nadvojvoda Joana podpisano častno pismo (diplom) pošlje. S tem pismam stopi novi ud v tovaršijo slavne obertniške družbe, ktere poglavni cilj in konec je, domačo obertništvo povzdigniti in mladim rokodelcam v risarski šoli in z novimi bukvami pomoč brez plačila podati, se podučiti in izbistriti v svojim rokodelstvu takó, de nam ne bo treba ptujih rokodelcov v domačo deželo vabiti in domačih petič v vnanje dežele pošiljati. Kdor tedej tako družbo podpira, podpira domovino in je tudi sebi in svoji rodovini v prid, čeravno gotoviga dobička že prvo léto ne vidi. To pa je prava pot, ki pelje k gotovimu blagostanju domovine. — Razun tega ima sleherni ud tudi pravico, družbine bukve, ki so dostikrat z lepimi in dragimi podobami razjasnjene in olepšane, na dom jemati in jih brez plačila prebirati, se na vsih spisih praviga uda obertniške družbe podpisovati, i. t. d. Vsacimu udu je pa tudi na voljo dano, iz družbe stopiti, kadar hoče, de le svoj odstop poprej napové.

Na Krajnskim, Goriskim, Teržaskim i. t. d. je veliko premožnih in obrajtanih kmetov in rokodelcov — kakó ali ne bojo nar modrejši iz med njih stopili v obertniško družbo? Ali se ji ne bojo tudi častitljivi gosp. duhovni, deželni uradniki, fabrikanti in drugi posestniki pridružili? — Vse nove ude bomo zvesto v Novicah na znanje dajali.

Odborstvo obertniške družbe v Ljubljani 1. Svečana 1848.